

Brandstichting en ter doodveroordeling te Didam in 1850

Sinds 1854 was Theodorus Keldermans gedetineerd voor het volgende feit :Theodorus Kellerman,geboren te Emmerich Pruisen,metselaar van beroep,had vroeger in die tijd gewoond en een levenswandel geleid,die verre van onbesproken was;zoo zelfs,dat hij als dienstpligtige onder eene strafdivisie was geplaatst geworden.

Hij woonde thans te Didam,en ook daar liet zijne leefwijze zeer veel te wenschen over; hij was verslaafd aan den sterken drank en mishandelde,in dronkenschap,van tijd tot tijd zijne vrouw. In den

namiddag van zondag den 30 Junij 1850,bevond hij zich,

nadat hij zijn loon van de voorgaande week had ontvangen,omstreeks twee ure,ten huize van den tapper Gradus Horsting,in de kom van het dorp Didam.

Hij eischte en ledigde daar achtereenvolgens eenige glazen jenever en riep,daarmede bezig zijnde,zekeren Dirk Jansen,welken hij zag voorbijgaan,binnen,om met hem te drinken,hetgeen deze deed en daarna weder vertrok.

Den hem van tijd tot tijd uitgereikten jenever betaalde hij aan de kasteleines drie achtereenvolgende malen,telkens met een guldenstuk;waarop hem,hetgeen daaraan te veel was,iederen keer met 18,15 en 12 stuivers werd teruggegeven.

Weinig dachten de bewoners,dat deze,door een dronkaard gedane,bedreiging stond uitgevoerd te worden. Des avonds begaven zij zich allen op het gewone uur te bed,nadat alles gesloten en voor het vuur behoorlijk gezorgd was; en reeds omstreeks half elf ure sloeg de vlam,die van de buitenzijde aan het rieten dak aangebragt was,met zulk eene hevigheid uit,dat, niettegenstaande het aanwenden van alle mogelijke blusschingsmiddelen,niet alleen het huis van Horsting met een groot gedeelte van het daarin aanwezige huisraad,maar ook drie andere daaraan gelegen huizen,binnen een zeer kort tijdsbestek eene prooi der vlammen werden, en het niet dan met groote moeite en inspanning,onder begunstiging van toevallige omstandigheden,gelukte,om, met behulp van twee brandspuiten,de verder omliggende huizen te behouden.

Kellerman was,na zijne straksgemelde bedreiging,dadelijk naar het in de nabijgelegen huis van zekeren winkelier gegaan,had daar een doosje met lucifer gekocht, en had zich toen naar zijn,op ongeveer een kwartier uurs afstand buiten het dorp gelegen,huis begeven en aldaar den duisteren avond afgewacht,wanneer hij,naar het dorp teruggekeerd,zijn helsch voornemen had uitgevoerd;gelijk dit, door de aanwijzingen,welke het gelukt is door middel van eene reeks van getuigen te verkrijgen,(onder welke de verklaring van een hunner,die korten tijd voor het uitbarsten van den brand iemand,met zijne persoonsbeschrijving overeenkomende,in een gangeltje nabij de plaats,waar de brand is,had zien loopen,in het bijzonder de aandacht verdient)niettegenstaande zijne halsstarrige ontkenenis,zoo volledig is bewezen,dat hij bij arrest van den 28 November 1850 schuldig verklaard en tot de straf des doods veroordeeld is; welke straf echter,nadat zijne voorziening in cassatie bij arrest van den Hoogen Raad van den 4 Maart 1851 was verworpen,bij besluit van Zijne Majesteit in eene tuchthuis straf van twintig jaren is veranderd.

Bron : Lijfstraffelijke Regtspleging in Gelderland of Belangrijke Strafzaken van 1811 tot 1859